

Carta d'una mare al Sr. Bargalló

written by Olga Sánchez i Centeno | 27 d'agost de 2020

Segons vostè, Sr. Bargalló, cito textualment, “tota una generació es perd en un any”. Bé, jo crec que tota una generació no es perd en un any, si no gairebé ningú repetiria curs. El que sí crec és que una generació es pot perdre veient les decisions polítiques ineficaces que els hi poden provocar problemes físics de salut i psíquics, a ells i/o als seus familiars. Vostè, Sr. Bargalló, aposta per obrir les escoles, en això estem tots d'acord. L'escola ha d'estar oberta a tothom, però en el que discrepem, Sr. Bargalló, és en què vostè no dona opció a què es pugui fer l'educació presencial, semipresencial i telemàtica. Les escoles han de restar obertes tot l'any, adaptant-se a aquesta situació excepcional.

Donada la diversitat d'alumnat que accedeix a l'escola ordinària cada dia, aquesta s'hauria d'adaptar a la dita diversitat, que també inclou el personal docent. Hi ha personal docent molt vulnerable davant la covid-19 i estan agafant la baixa laboral. En lloc d'agafar baixes, aquest personal docent que està en risc es podria encarregar de l'educació telemàtica, i els que no són de risc es podrien encarregar de l'educació presencial, amb menys ràtios per aules i, per tant, amb més seguretat per a ells.

No oblidem que l'escola reproduïx totes les desigualtats que hi ha a la societat. I una escola en la qual no s'inverteix en recursos, no només reproduïx dites desigualtats, sinó que les pot arribar a amplificar. Vostè parla d'igualtat. Jo també. L'alumnat no parteix del mateix punt d'inici, com totes les famílies no parteixen del mateix punt d'inici. Hi ha famílies on els pares treballen els dos i tenen els fills a càrrec i cap d'ells té una malaltia estranya, ni insuficiències respiratòries ni cap trastorn cognitiu o de

neurodesenvolupament i forma part del substrat socioeconòmic que englobaria una gran part de la societat catalana. Però hi ha famílies que no parteixen d'aquesta situació. Hi ha famílies que els seus fills, potser no tenen cap dificultat, però conviuen amb la mare que està amb tractament oncològic i viu amb els pares de 89 anys per ajudar en la criança dels fills i –malauradament– a

l'economia familiar. Hi ha famílies que tenen fills amb malalties estranyes o amb trastorns del neurodesenvolupament, trastorns motors, entre altres.

Aquí rau la vertadera desigualtat, que una escola sense prou recursos la repetirà i l'amplificarà. A aquests dos grups de famílies vulnerables com altres que hi ha al nostre país, que parteixen de diferents punts, se'ls podria donar l'opció d'escollir l'escola telemàtica. Potser no tothom s'adherirà però una gran part potser sí. Tot plegat, quines conseqüències pot tenir? Baixaria la ràtio de les aules, quelcom que tothom (siguin famílies vulnerables, famílies no vulnerables, docents, personal de serveis i administratiu, personal sanitari i, de fet, la majoria de famílies catalanes) hi estariem d'acord. Si baixem la ràtio, baixem la possibilitat de rebrot. Vostè ho diu en el moment que prohibeix les relacions socials de més de deu persones. Parlant de relacions socials... la sociabilitat no cal que es faci en grups de persones amplis o massificats. I també caldria veure quina qualitat de sociabilitat els hi vol donar a l'alumnat: amb neguits, sense apropar-se, sense zones de joc, etc. Val més socialitzar amb pocs nens (màxim 5 per exemple) i fer-ho bé.

L'escola no és l'única font de socialització que hi ha en aquesta societat, hi ha més llocs socialitzadors on accedeixen els infants. L'escola no és l'única entitat que socialitza.

Entenc que els equips directius estan fent una feina gegantina per fer protocols segurs, tot i que, el protocol genèric de la Generalitat no és efectiu per manca d'inversió en educació. Fa dècades que s'està demanant més inversió, i el que reben són

més retallades, com sanitat (aprofito per dir-ho).

Però em decep que els ajuntaments (que formen part del consell escolar dels centres educatius) romanguin en silenci respecte a la tornada a l'escola. D'ells depenen les instal·lacions escolars durant l'estiu. Molts hauran pintat aules, patis, etc., però ningú ha dit que s'hagi posat sistemes de ventilació per tal de minvar i neutralitzar la covid-19 a les aules. Tampoc s'han posicionat en el tema d'absentisme escolar. Des del consell escolar es podria haver fet un protocol municipal d'absentisme escolar, fixant uns requisits perquè no s'activi el protocol d'absentisme en el municipi en el cas que les famílies prefereixin fer educació telemàtica per vetllar per la seguretat del nen. Recordo que el consell escolar està format pels equips directius dels centres educatius, un regidor o representant de l'ajuntament, un representant del personal de servei i d'administració del centre educatiu, un o més professors/es i un o més representants de les famílies del centre educatiu.

Pel que fa a les entrades i sortides per fases i esglaonades, totes les famílies i docents saben que és molt poc viable. Els nens i adolescents no són robots i, en situació ordinària, he hagut d'esperar al meu fill més de vint minuts perquè no han baixat de l'aula (ja sigui perquè un ha perdut un jersei, perquè l'altre ha d'anar al WC a última hora, etc.). Les aglomeracions hi seran, sobretot a les escoles de molta grandària, com la del meu fill que va a una escola d'uns 1.000 alumnes (o més) i només s'ha augmentat la plantilla a 4 mestres, segons m'han comunicat des de l'ajuntament. Per què els hi poseu la tasca tan complexa als equips directius? Per què no reduïu ràtios? Per què no poseu torns a l'alumnat que assistirà de manera presencial, i així reduir entrades i sortides?

Sr. Bargalló, estem vivint una situació excepcional, busquem solucions excepcionals que abasteixin la diversitat que hi ha a les aules i als centres educatius.

Olga Sànchez (Mare adherida a l'Agrupació de Famílies per una
Elecció
Educativa Segura –AFFES–Delegació Baix Penedès)